

نامه‌یه‌کی شاعیری جوانه‌مه‌رگ مارف ناغایی

به‌ریز و خوشه‌ویست کاک همه‌سه‌عید‌حه‌سه‌ن

سلاو و ریزم هه‌یه بو ئیوه و دیر به‌دی‌ری گو‌فاری (خه‌رمانه) ی خوشه‌ویست. له یه‌که‌م ژماره‌وه خۆم به‌ خویننه‌ری خه‌رمانه زانیوه و نه‌گه‌ر ئیزنت له سه‌ر بی له‌م ژماره‌یه‌شه‌وه هه‌ول ده‌ده‌م پیوه‌ندییه‌کی گه‌رم و گه‌رت‌رم هه‌بی. له‌م نامه‌یه‌ ده‌که‌م به‌ پردی ناشنایی و هیوادارم له‌ داها‌توودا زۆر نامه و کتیب به‌سه‌ر له‌م پرده‌دا بپه‌رنه‌وه. خه‌رمانه له‌ کوردستانی ئی‌رانیش ده‌نگی داوه‌ته‌وه و له‌ زۆر شاراندا ده‌ستاو ده‌ست ده‌گه‌ری، نه‌وانه‌ی له‌ ئی‌مه‌شیان ویستبی، بی دئی‌مان نه‌کردوون.
(په‌پووله‌ پاییزه) *م

له‌ سه‌ره‌تای پاییزی نه‌مساندا به‌ ده‌ست گه‌یشت. نه‌مسال دوو پاییزم به‌ چاوی خۆم دی، پاییزی‌ک که‌ سه‌رچاوه‌که‌ی سروشت بوو، پاییزی‌کیش که‌ سه‌رچاوه‌که‌ی نه‌ده‌ب بوو. ده‌ستتان خوش بی، به‌رده‌وام له‌ نووسراوه‌کانی ئیوه له‌ گوواری سروهدا که‌ئک وهرده‌گرین و له‌ داها‌تووشدا هیوادارین بی نووسراوه‌مان نه‌که‌یت. ده‌ئین له‌ یه‌که‌م ناشناییدا زۆر گوتن، خوش نییه، نه‌گه‌ر وایه کورتی ده‌برمه‌وه. له‌گه‌ل له‌م نامه‌یه‌دا چهند کورته‌ شعریکتان بو ده‌نیرم، نه‌گه‌ر رووی مه‌جلیسیان هه‌بوو، با له‌ دیوه‌خانی خه‌رمانه‌دا خۆیان ببیننه‌وه، نه‌گه‌رنا مائی قه‌ئب سه‌ر وه‌ساحییبه‌تی.

چاوه‌ریی ولام

برات مارف ناغایی.

۱۹۹۳/۷/۱۸

۹ ی ئوکتۆبه‌ری ۱۹۹۳

*کۆمه‌ له‌ شیعرێکی همه‌سه‌عید‌حه‌سه‌نه